

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 79. Joannis Demetrii Sollikowskii decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

nus Religionis Catholicæ Defensor, Sæc. XVII.
 Hebraici, Græci, Latinque idiomatis A. C. 1603.
 peritissimus, omnique scientiarum ge-
 nere excultus. Decessit tandem Divio-
 ne annis meritisque plenus, ibidem se-
 pulchrum in sacello S. Desiderii, quod pro-
 priis sumptibus construi fecerat. Re-
 liquit posteris inter alia ingenii sui mo-
 numenta sermones quadragesimales,
 nec non alias Conciones præter carmen
 quoddam contra hæreticos, & epistolas
 ad diversos. Exstat quoque Laurentii Bu-
 relli Episcopi Sistaricensis elogium a
 Desiderio concinnatum. Ex eodem Or-
 dine hoc anno defuncti sunt alii Scri-
 ptores, uti P. Didacus Martinez, Pe-
 trus Lucius, Martinus a Martyribus,
 Petrus Roivela & alii.

§. LXXIX.

*Joannis Demetrii Sollikowskii
 decessus.*

Silentio haud prætereundus est Joan-
 nes Demetrius Sollikowskii Léo-
 politanus Archipræsul, qui Siradiæ
 natus in Cracoviensi Academia inge-
 nium suum omni eruditionum genere
 excoluit, crescente autem meritorum
 gloria Sigismundus Augustus Poloniæ
 Rex eundem a secretis habere voluit,
 ac paulo post anno a partu Virginis mil-
 lesexcentis sexagesimo

*Lexicon hi-
 stor. lit. S.*

Hist. Eccles. Tom. LIII. Dd lesimo

Sæc. XVII. lesimo quingentesimo septuagesimo pro
 A. C. 1603. concilianda pace Danos inter & Suecos

Steuinum ablegavit: variis tamen ad
 versæ fortunæ procellis Joannes
 Henrico III. Valesio jactatus clam una
 cum eodem Franciæ Rege in Gallias
 contendit, inde autem anno restaurati
 Salutis millesimo quingentesimo septuagesimo quinto in Poloniam reversus,
 Stephano Bathorio in Regem recepto
 electo sequenti anno ad Maximilianum
 Cæsarem Legatus decernebatur, quæ
 legatione defunctus, ac honorifice
 missus tertio tamen lapide ab urbe Bar
 tisonensi unacum Sociis suis captus
 Lincium abducebatur, integro quatuor
 mestri ibidem detentus, postea verò
 libertati redditus, ac in patriam rever
 sus ab eodem Rege Henrico una cum
 Georgio Radzivilio & Ernesto Weyher
 sub annum Domini millesimum quingentesimum octogesimum secundum
 gatus in Livoniam decernitur, has Pro
 vincias in obsequium revocaturus: inde
 redux ab Henrico Leopoltanus Archiepiscopus
 præsul nominatur, qua dignitate con
 spicuus Romam contendit, ibidem
 mine Regis summo Pontifici filialis ob
 sequii homagium præstiturus: Præterea
 operam suam impenderit in componendis
 dis dissidiis inter Sigismundum Regem
 & Maximilianum Austriæ Archiducem
 Regu

Regni competitorem: Tandem celeberrimus hic Vir, postquam quatuor supra viginti Legationes summa cum laude obiisset die decima septima Junii anno ætatis suæ septuagesimo quarto animam Deo reddidit. Edidit plura opuscula, inter quæ præcipue celebrantur ejus Commentarii in Psalmum sexagesimum septimum, necnon illius *fasti Christiani*. Elucubrabat pariter commentarium rerum Polonicarum, Prussiam Ducalem, jus Livonicum & Topographiam ejusdem Provinciæ præter alia ingenii sui monumenta.

Sæc. XVII.
A. C. 1603.

§. LXXX.

Petri Charronis extrema.

Mensem Novembrem hujus anni suæ vitæ postremum habuit Petrus Charron anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo primo Parisiis natus, ubi etiam literis bonisque moribus eruditus omnes diligentiae partes explevit, præcipue jurisprudentiæ operam navans, quam etiam disciplinam Aureliæ & apud Biturices professus lauream Doctoratus promeruit: postea Lutetiam reversus aliquamdiu Caussidicum egit, forenses tamen strepitum pertæsus Sacrationibus disciplinis addixit animum, non sine maximo profectu,

*Naudæus
Bibliopolit.
Sorel Bibl.
Franc. p. 92.*

D d 2